

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Călărași din 23 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, declarat de inculpatul

Zazuleac Alexandru Grigore, născut la 20 aprilie 1988, originar r-nul Călărași, s. Țibirica.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.04.2013 - 23.09.2014;

Instanța de apel: 16.10. - 15.12.2014;

Instanța de recurs: 25.02. - 22.04.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoreiei Călărași din 23 septembrie 2014, Alexandru Zazuleac, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 287 alin (3), 164 alin. (2) lit. e), g) Cod penal, deoarece faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

1.1. Prin aceeași sentință au fost condamnați Marin Cojocar și Vasile Cojocari, însă hotărârile judecătorești în privința acestora nu se contestă.

2. De către organul de urmărire penală, Alexandru Zazuleac a fost învinuit pentru faptul că, la 01 decembrie 2012, aproximativ la ora 23⁰⁰, împreună cu M. Cojocar, care conducea automobilul de modelul „Mercedes 310D”, cu n/î C IP 235, prin participare simplă, împreună și prin înțelegere prealabilă cu V. Cojocari și A. Vladco, aflându-se în centrul s. Bravicea, r-nul Călărași care este loc public, încălcând grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive, din intenții huliganice, intenționat în prezența unor tineri aflați în stradă, l-au acostat pe O. Urazbaev, aplicîndu-i mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 37D din 14.03.2013 se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, aflîndu-se în același loc și timp, fără nici un motiv, a manifestat un comportament agresiv și obraznic față de locuitorii acestei localități, aplicîndu-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului cet. D. Mîrza, care la acel moment s-a implicat să aplaneze conflictul creat, cauzându-i leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.38D din 14.03.2013 se califică ca vătămări corporale neînsemnate, după care deplasîndu-se cu automobilul sus menționat aproximativ 20 metri, au stopat automobilul în direcția de deplasare a cet. I. Ulmu, din automobil au coborît M. Cojocar și

A. Zazuleac înarmați cu obiecte special adaptate pentru aplicarea leziunilor corporale cum ar fi bățul, fără nici un motiv, au aplicat lovituri cu obiectele date peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 39D din 14.03.2013, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, aflându-se în același loc și timp, având același scop, cu repartizarea rolurilor între ei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu V. Cojocari și A. Vladco, având scopul răpirii persoanelor, cu aplicarea forței fizice, au urcat cu forța în salonul automobilului condus de către M. Cojocar model „Mercedes 310D”, cu n/î C IP 235, pe O. Urazbaev, D. Mîrza și I. Ulmu, unde pentru înfrîngerea rezistenței opuse din partea ultimilor, au aplicat mai multe lovituri lui O. Urazbaev, D. Mîrza și I. Ulmu, cu obiecte special adaptate cum ar fi bățul peste diferite părți ale corpului, cu forța ducându-i în beciul gospodăriei lui M. Cojocar, amplasat în s. Țibirica, r-nul Călărași, au stins lumina, apoi le-au aplicat lovituri cu un băț peste diferite părți ale corpului, unde au fost ținuți cu forța aproximativ 60 minute.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Alexandru Zazuleac să fie recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare;
- în baza art. 164 alin. (2) lit. e), g) Cod penal, la 7 ani închisoare;
- în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa 7 ani 6 luni închisoare;
- în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că, prima instanță nu a dat apreciere deplină declarațiilor părților vătămate I. Ulmu, O. Urazbaev, D. Mîrza precum și a martorilor P. Ulmu, M. Ulmu depuse în cadrul urmăririi penale, care expres indică la vinovăția inculpatului A. Zazuleac.

La fel, procurorul a mai indicat, că în privința părților vătămate nominalizate supra precum și în privința martorului M. Ulmu, care și-au schimbat depozițiile în cadrul primei instanțe, cu scopul de a favoriza situația inculpaților, a fost pornită urmărirea penală în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, fapt de care urma să țină cont prima instanță la soluționarea cauzei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Alexandru Zazuleac a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 164 alin. (2) lit. e), g) Cod penal, la 5 ani închisoare;
- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare;
- în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 5 ani 6 luni închisoare;
- în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugat parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21.07.2011, fiindu-i stabilită pedeapsa

definitivă 6 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat în fapt că, la 01 decembrie 2012, aproximativ la ora 23⁰⁰, M. Cojocaru, care conducea automobilul de modelul „Mercedes 310D”, cu n/î C IP 235, prin participație simplă, împreună și prin înțelegere prealabilă cu V. Cojocari, A. Vladco și A. Zazuleac, aflându-se în centrul s. Bravicea, r-nul Călărași care este loc public, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive, din intenții huliganice, intenționat în prezența unor tineri aflați în stradă, l-au acostat pe O. Urazbaev, aplicându-i mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 37D din 14.03.2013 se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, aflându-se în același loc și timp, fără nici un motiv, a manifestat un comportament agresiv și obraznic față de locuitorii acestei localități, aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului cet. D. Mîrza, care la acel moment s-a implicat să aplaneze conflictul creat, cauzându-i leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.38 D din 14.03.2013 se califică ca vătămări corporale neînsemnate, după care deplasându-se cu automobilul sus menționat aproximativ 20 metri, au stopat automobilul în direcția de deplasare a cet. I. Ulmu, din automobil au coborât M. Cojocaru și A. Zazuleac înarmați cu obiecte special adaptate pentru aplicarea leziunilor corporale cum ar fi bățul, fără nici un motiv, au aplicat lovituri cu obiectele date peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 39 D din 14.03.2013, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, A. Zazuleac, aflându-se în același loc și timp, avînd același scop, cu repartizarea rolurilor între ei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu V. Cojocari și A. Vladco, avînd scopul răpirii persoanelor, cu aplicarea forței fizice, au urcat cu forța în salonul automobilului condus de către M. Cojocaru model „Mercedes 310D”, cu n/î C IP 235, pe O. Urazbaev, D. Mîrza și I. Ulmu, unde pentru înfrîngerea rezistenței opuse din partea ultimilor, au aplicat mai multe lovituri lui O. Urazbaev, D. Mîrza și I. Ulmu, cu obiecte special adaptate cum ar fi bățul peste diferite părți ale corpului, cu forța ducîndu-i în beciul gospodăriei lui M. Cojocaru, amplasat în s. Țibirica, r-nul Călărași, au stins lumina, apoi le-au aplicat lovituri cu un băț peste diferite părți ale corpului, unde au fost ținuți cu forța aproximativ 60 minute.

Necătînd la faptul că inculpatul A. Zazuleac vina sa în săvîrșirea infracțiunilor incriminate nu a recunoscut-o, instanța de apel a conchis, că vinovăția ultimului de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 164 alin. (2) lit. e), g), 287 alin. (3) Cod penal, a fost pe deplin demonstrată și se confirmă prin următoarele probe: declarațiile părților vătămate O. Urazbaev (f.d. 31-34, vol. I), D. Mîrza (f.d. 40-42, vol. I), I. Ulmu (f.d. 22-24, vol. I); martorilor P. Ulmu (f.d. 12-14, vol. I), M. Ulmu din care rezultă că, „...*auzind din casă o ceartă în ogradă la ei, s-a dus afară și apropiindu-se la ușa din dreapta a microbuzului, l-a observat pe M. Cojocaru care îl împingea în mizrobuz pe O. Urazbaev, iar ultimul opunea rezistență. A. Zazuleac, văzînd că O. Urazbaev nu dorea să se urce în microbuz, la lovit pe acesta cu o bîtă pe care o avea în mîină, cu lungimea de aproximativ un metru,*

apoi după ce l-au urcat pe O. Urazbaev, la-u urcat cu forța în microbuz și pe D. Mîrza” (f.d. 44-47, vol. I); plîngerea cet. O. Urazbaev din 06.12.2012 (f.d. 4, vol. I); plîngerea cet. I. Ulmu din 06.12.2012 (f.d. 7, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 27.02.2013, cu participarea părții vătămate O. Urazbaev (f.d. 57, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 27.02.2013, cu participarea părții vătămate I. Ulmu (f.d. 58, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 13.03.2013, cu participarea părții vătămate I. Ulmu (f.d. 70-71, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 37D din 14.03.2013 (f.d. 80, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 38 D din 14.03.2013 (f.d. 83, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 39D din 14.03.2013 (f.d. 86, vol. I).

Instanța de apel a remarcat, că prima instanță a făcut o analiză unilateral și eronată a probelor administrate, dînd o apreciere mai vagă declarațiilor părților vătămate I. Ulmu, O. Urazbaev, D. Mîrza; martorilor M. Ulmu, P. Ulmu cu privire la acțiunile/inacțiunile inculpatului A. Zazuleac, față de celelalte probe administrate și cercetate.

De către instanța de apel, au fost apreciate critic și cu intenție de a duce instanța de judecată în eroare declarațiile părților vătămate și a martorilor M. Ulmu, P. Ulmu date în cadrul primei instanțe, care au susținut faptul că inculpatul A. Zazuleac nu a maltratată părțile vătămate în seara zilei de 01.12.2012, or, aceste declarații sunt contrare declarațiilor date în cadrul urmăririi penale, mai mult, pe faptul schimbării declarațiilor în prima instanță, organul de urmărire penală a pornit urmărirea penală în baza art.312 Cod penal.

La 25.06.2014, urmărirea penală în privința lui O. Urazbaev, a fost încetată cu tragerea la răspundere contravențională conform art. 55 Cod penal, deoarece ultimul a recunoscut că și-a modificat depozițiile în prima instanță la rugămintea lui M. Cojocaru și V. Cojocari, a comunicat că depozițiile corecte sunt cele date în cadrul urmăririi penale, confirmînd astfel și participarea activă a inculpatului A. Zazuleac la răpirea, privarea de libertate și maltratarea sa.

La 07.07.2014, urmărirea penală în privința lui D. Mîrza a fost suspendată condiționat în temeiul art. 510 Cod de procedură penală.

La 30.06.2014, urmărirea penală în privința lui M. Ulmu a fost încetată, cu tragerea la răspundere contravențională în temeiul art. 55 Cod penal, ultima recunoscînd faptul schimbării depozițiilor date în cadrul urmăririi penale.

La 25.09.2014, cauza penală de învinuirea lui I. Ulmu în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin.(1) Cod penal, a fost expediată în prima instanță pentru examinare în fond.

Hotărîrile adoptate în cadrul cauzelor penale de învinuire a lui O. Urazbaev, D. Mîrza, M. Ulmu și P. Ulmu sunt la moment definitive, irevocabile și au puterea lucrului judecat, prin urmare instanța de apel le-a considerat în calitate de probă incontestabilă la stabilirea vinovăției inculpatului A. Zazuleac.

Probele administrate în speță pe care s-a bazat prima instanță la adoptarea soluției, au un caracter contradictoriu, or, organul de urmărire penală a administrat suficiente probe verosimile și concludente, care pe deplin combat versiunea înaintată de inculpatul A. Zazuleac, precum că nu a fost prezent la conflictul apărut la 01.12.2012, soldat cu vătămări corporale neînsemnate pentru părțile vătămate, confirmînd totodată că la 01.12.2012, s-a aflat în mun. Chișinău, or, în acest sens,

de către inculpat și de către apărătorul inculpatului nu au fost prezentate probe sau martori ce ar confirma faptul că A. Zazuleac s-a aflat în mun. Chișinău.

Totodată, instanța de apel a reținut, că prima instanță nu a combătut întemeiat și argumentat probele administrate de către organul de urmărire penală, dând prioritate declarațiilor părților vătămate și martorilor date în cadrul ședinței primei instanțe, nefiind luate în considerație declarațiile martorului M. Ulmu care a declarat în cadrul urmăririi penale că „... *cînd s-au pornit la discotecă au mers circa 200 metri de la casă, din față venea microbuzul lui M. Cojocar, model „Mercedes” de culoare albă, care a oprit în mijlocul drumului. De la volanul automobilului a coborît cumnatul M. Cojocar și din partea pasagerului a coborît fratele acestuia V. Cojocari, pe care-l cunoaște foarte bine, după care l-a văzut pe A. Zazuleac, știe că este din s. Țibirica, r-nul Călărași și locuiește mai la deal de casa părintească a cumnatului său M. Cojocar. A. Zazuleac îi este cunoscut, deoarece de mai multe ori la discotecă se apropia de ea, iar ea îl respingea.*”

La fel, instanța de apel a menționat că, nu au fost luate în considerație de către prima instanță declarațiile părții vătămate I. Ulmu care a declarat în cadrul urmăririi penale că „...*În beci mai erau încă doi băieți, unul era cu mîină în gips, slăbuț, cu înălțimea de circa 1,70 metri, tras la față, tenul deschis, părul castaniu, să-l vadă îl recunoaște, iar al doilea băiat era josuț circa 1,60 metri, nu era bărbierit, era într-o scurtă neagră de balon, părul negru, să-l vadă îl recunoaște...*”.

Conform procesului-verbal de recunoaștere după fotografie din 27.02.2013, partea vătămată I. Ulmu, l-a recunoscut pe A. Zazuleac (fotografia nr.2) (f.d.58, vol. I), ca fiind băiatul de statură joasă, în geaca neagră, recunoscîndu-l după forma și imaginea feței.

În această situație, instanța de apel a apreciat poziția inculpatului A. Zazuleac, înaintată cu scopul de a-și întemeia poziția de autoapărare, deoarece, ultimului i-a fost incriminată săvîrșirea infracțiunilor săvîrșite în termen de probă, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21.07.2011, în baza art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa 3 ani închisoare și conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată pe un termen de probă de 5 ani, astfel sesizînd situația de fapt în care se afla.

La capitolul individualizării pedepsei inculpatului A. Zazuleac, în coraport cu faptele prejudiciabile săvîrșite, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7 61, 75, 76, 77 Cod penal, și anume de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală, a săvîrșit faptele incriminate în termen de probă

Conform informației anexate la materialele cauzei penale, inculpatul A. Zazuleac se află la evidență Biroului de probațiune Rîșcani, mun. Chișinău, în baza sentinței de condamnare a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21.07.2011, termenul de probă, expirînd la 12.10.2013 (f.d.41, vol. II)

Instanța de apel a concluzionat, că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului A. Zazuleac, va fi pe deplin atins, doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, or, aplicarea unei alte pedepse mai blînde, nu este rațională și nici proporțională faptelor săvîrșite de către acesta.

5. Inculpatul Alexandru Zazuleac, fără a invoca vre-un temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs

ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, instanța de apel neîntemeiat a casat sentința primei instanțe care a fost adoptată legal, în baza probelor administrate atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, inculpatul și-a exprimat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând că instanța de apel la adoptarea soluției de condamnare, a trecut cu vederea declarațiile părții vătămate I. Ulmu din care rezultă că „...la 01.12.2012 pe A. Zazuleac nu l-a văzut; la urmărirea penală din fotografiile prezentate a indicat la persoana care ținea în mână cifra trei, dar a mințit când a indicat că pe acea persoană a văzut-o la 01.12.2012; a indicat la fotografia lui A. Zazuleac ca fiind o persoană vinovată, dar la 01.12.2012 nu l-a văzut pe ultimul; pe A. Zazuleac îl cunoaște dar nu în urma evenimentelor petrecute la 01.12.2012.”.

Circumstanțe similare rezultă și din depozițiile părților vătămate D. Mîrza, O. Urazbaev precum și a martorilor P. Ulmu, T. Cojocar care au declarat că la 01.12.2012 nu l-au văzut pe A. Zazuleac.

Astfel, prima instanță corect și-a bazat soluția de achitare, pe declarațiile inculpatului A. Zazuleac, părților vătămate și a martorilor M. Ulmu, P. Ulmu care incontestabil demonstrează nevinovăția lui A. Zazuleac în cele incriminate, mai mult, părțile vătămate au indicat la fotografia acestuia, deoarece în cadrul urmăririi penale anchetatorul V. Melega le-a spus să procedeze așa, or, inculpatul A. Zazuleac la 01.12.2012 se afla în mun. Chișinău.

6. Asupra recursului ordinar declarat a depus referință procurorul, solicitînd inadmisibilitatea acestuia deoarece recurentul cu toată că a făcut referire la temeiurile recursului ordinar, însă nu a concretizat care este acel temei concret și în ce constă eroarea de drept comisă de instanța de apel.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Inculpatul în recursul declarat nu a indicat nici un temei concret prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, din conținutul recursului se prevede critica recurentului sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume - hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, fiind invocat doar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului A. Zazuleac și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. art. 164 alin. (2) lit. e), g) 287 alin. (3) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate O. Urazbaev (f.d. 31-34, vol. I), D. Mîrza (f.d. 40-42, vol. I), I. Ulmu (f.d. 22-24, vol. I); martorilor P. Ulmu (f.d. 12-14, vol. I), M. Ulmu (f.d. 44-47, vol. I); plîngerea cet. O. Urazbaev din 06.12.2012 (f.d. 4, vol. I); plîngerea cet. I. Ulmu din 06.12.2012 (f.d. 7, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 27.02.2013, cu participarea părții vătămate O. Urazbaev (f.d. 57, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 27.02.2013, cu participarea părții vătămate I. Ulmu (f.d. 58, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 13.03.2013, cu participarea părții vătămate I. Ulmu (f.d. 70-71, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 37D din 14.03.2013 (f.d. 80, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 38D din 14.03.2013 (f.d. 83, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 39D din 14.03.2013 (f.d. 86, vol. I), toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Mai mult, recursul dat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Referitor la argumentul recurentului prin care se susține că la 01.12.2012, A. Zazuleac se afla în mun. Chișinău, Colegiul penal îl găsește neîntemeiat deoarece sub acest aspect instanța de apel corect s-a expus, motivînd că nici de către inculpatul A. Zazuleac, nici de către apărătorul său nu au fost prezentate probe, martori ce ar confirma faptul că A. Zazuleac s-a aflat la 01.12.2012 în mun. Chișinău, or, în sensul art. 24 alin. (4) Cod de procedură penală, părțile în procesul

penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

În ce privesc alegațiile recurentului referitor la veridicitatea depozițiilor părților vătămate din prima instanță, din care rezultă că ofițerul de urmărire penală, V. Melega le-a spus să indice anume la fotografia lui A. Zazuleac, Colegiul penal le apreciază critic, or, instanța de apel corect a reținut în acest sens că, organul de urmărire penală verificând declarațiile părților vătămate în cadrul primei instanțe, a pornit urmărirea penală în baza art. 312 Cod penal, situație soldată în final cu încetarea procesului penal în privința lui O. Urazbaev cu tragerea acestuia conform art. 55 Cod penal, la răspundere contravențională deoarece ultimul a recunoscut că și-a schimbat depozițiile în cadrul primei instanțe la rugămintea inculpaților M. Cojocar și V. Cojocari, indicând despre veridicitatea declarațiilor sale din cadrul urmăririi penale și confirmând participarea activă a lui A. Zazuleac la răpirea, privarea și maltratarea sa.

În privința părții vătămate, D. Mîrza, a fost suspendată condiționat urmărirea penală în temeiul art. 510 Cod de procedură penală, iar cauza penală de învinuire a lui O. Ulmu în baza art. 312 Cod penal, a fost expediată în instanța de judecată pentru judecare în fond.

Astfel, Colegiul penal concluzionează, că instanța de apel corect a considerat în calitate de probă incontestabilă la stabilirea vinovăției inculpatului A. Zazuleac, hotărârile adoptate în cadrul cauzelor penale de învinuire a părților vătămate enunțate supra.

Circumstanțele expuse relevă, că instanța de apel, în raport cu motivele invocate în recursul nominalizat, la rejudecarea cauzei penale nu a comis erori de drept, că decizia adoptată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că recursul declarat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar declarat de inculpatul Alexandru Zazuleac este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Zazuleac Alexandru Grigore*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 mai 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev